

[Aksel Larsen.]

i Danmark. Jeg kan ikke med min bedste vilje og efter de grundigste overvejelser se, at dette militærvæsen har nogen som helst praktisk positiv betydning, at det er nogen nytte til. I bedste fald er det nytteløst, i værste fald er det skadeligt.

Der blev bl. a. af retsforbundets ordfører talt begejstret om de raketbatterier, der skal opstilles omkring København, og om deres fænomene, næsten 100 pct.s træfsikkerhed. Det er en udmærket tale at holde, når man fra de amerikanske sagkyndige ved, at disse raketter vil have nogenlunde træfsikkerhed, hvis de er udstyret med atomsprænghoveder, men ellers ikke.

Det bliver ganske behageligt for os, hvis vi skulle komme i krig, at skyde de angribende flyvemaskiner ned med atomsprængladninger, så vi får stadset ned i hovedet, men jeg er bange for, at eksistensen af sådanne batterier, hvis Danmark er aktiv krigsdeltager, vil føre til, at den fjende, vi er i krig med — for er vi aktiv krigsdeltager, må vi være i krig med en fjende — vil sætte sig som første mål at uskadeliggøre sådanne batterier; han vil ikke være så tosset at sende nogle landgangsbåde til Stevns og lade 3 000 mand gå i land for at ødelægge raketstationen på Stevns. Jeg tænker, at han klarer sig med langtrækkende raketter med atomsprængladninger, og det bliver naturligvis ubehageligt for raketbatterierne omkring København og for mandskabet, der betjener dem, men jeg tror også, det vil blive meget ubehageligt for Københavns befolkning.

Jeg er af den overbevisning, at et dansk militærvæsen, hvis Danmark er medlem af Atlantpagten, kun giver sikkerhed for en eneste ting, nemlig at hvis Danmark kommer i krig — og jeg kan ikke tænke mig, at Danmark kan komme i krig på anden måde end som aktiv deltager på den ene side i en storkrig — så vil dette land, ikke i løbet af 48 timer, men i løbet af adskillig kortere tid, blive gjort til et ubeboeligt og ubeboet område. Det er det eneste, vi har sikkerhed for, hvis vi opretholder den nuværende militærordning eller vedtager den nye, som her er fremsat.

Jeg tror, det eneste, der kan give os sikkerhed, er, at der ikke kommer krig, og jeg tror derfor, at Danmark skulle

sætte alle sine kræfter ind — og for min skyld gerne investere betydelige beløb — i det internationale fredsarbejde, i arbejdet for afspænding og for sikring af verdensfreden. Det er det bedste, det eneste værn for Danmark. Men jeg vil samtidig mene, at hvis Danmark afrustede og erklærede sig absolut neutral, så havde man omend ikke sikkerhed, så dog en ikke ringe mulighed for, hvis krigen alligevel skulle komme, at den ville gå uden om vort område. Jeg kan ikke se, at der er nogen som helst særlig fædrelandskærlighed i med åbne øjne at ville lade Danmark ødelægge og det danske folk slå ihjel. Jeg tror hellere, man skal søge at indstille sig på at skabe den største mulighed for, at landet ikke bliver ødelagt, den største mulighed for, at befolkningen bliver reddet, og dertil tror jeg afrustning og neutralitet er nøglen.

Så kommer jeg til, at bortset fra at militærudgifterne i bedste, i gunstigste fald er nytteløse, så er de i hvert fald uproduktive. Man opererer her med et militærbudget, som man har barberet ved at pille det såkaldte civile afsnit ud, og hævder så, at militærbudgettet derfor kun vil være på små 900 mill. kr. Nu er denne opstilling jo ikke rigtig, og det ved den højtærede forsvarsminister godt. Jeg finder, det er ganske rimeligt, at man tager fyr- og vagervæsenet og sådan noget ud af militærbudgettet; selv om det kan gøres billigere i forbindelse med marinen, så hører det ikke hjemme under militærbudgettet, det er jeg enig med den højtærede forsvarsminister i; men hvorfor skal udskrivningsvæsenet, hvorfor skal det såkaldte civilforsvar, hvorfor skal socialministeriets udgifter til militære invalider og udgifter til understøttelse af de værnepligtiges familier ikke regnes for udgifter henhørende under militærbudgettet?

Jeg har pillet nogle af disse tal ud for regnskabsåret 1957-58: udskrivningsvæsenet, som sorterer under indenrigsministeriet, koster 4 600 000 kr., indkvarteringsvæsenet koster 2 915 000 kr., civilforsvaret 29 888 000 kr. og alene socialministeriets udgifter til militære invalider 7 767 000 kr., heri er vel at mærke ikke medregnet de sønderjyske krigsinvalidere fra den første verdenskrig. Alene disse poster — og der findes adskilligt flere militærudgifter skjult på forskellige minist-